

for ikke see nogensohmhelst fornuftig Grund til at antage den foreslaaede Klasseffat. Det maa bemærkes, at den i Grunden vil blive lignet af Kjøbenhavns Magistrat; idet det er denne, der i Henhold til Næringsloven, har at inddele de Næringsdrivende i Klasser, saaledes som Magistraten aldeles vilkaarlig har sat dem og maa sætte dem — det er ikke nogen Behreidelse imod Magistraten, thi der kan ikke tages noget fornuftigt Hensyn ved denne Inddeling, det maa skee ganske paa Slump — komme de nu til at svare efter Omstændighederne 18 eller 1 Rd. i Klasseffat, uden Hensyn til, om de have 18 eller 1 Rd. i Indtægt af deres Næring. Et tredje Hovedpunkt i Loven er det, der angaaer Valgretten til Communevalgene. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister omtrent er bleven staaende ved, hvad der nu er Regel, thi derved er kun $\frac{1}{4}$ af Skatteyderne valgberettigede, og mere end $\frac{2}{3}$ af de Mænd, som have Ret til at vælge til Folkethinget, ere udelukkede fra Valg til Communalbestyrelsen. Dette synes mig at være et overordentlig stort Misforhold, som det var ønskeligt at faae hævet. Den høitærede Minister har sagt, at det vækker Selvfølelsen, naar en Borger faaer Fornemmelser af, at han er Skatteyder i Kommunen; det tør jeg ikke benægte; jeg vil endog saa troe, at den, der svarer Skat, har en større Følelse af at betyde Noget i Kommunen, end den, der Intet svarer, fordi han virkelig, saaledes som Forholdene nu ere, betyder endeel mere. Men jeg troer dog, at dette er et overordentlig uheldigt Forhold; jeg er af den Formening, at den, der arbejder og tager sin Deel i Tilveiebringelsen af Samfundets Fornødenheder, har fuldkommen saa god Grund til at føle, at han er, som den høitærede Minister sagde, „med at trække det store Væs,“ som den, der f. Ex. trækker Rente af en Arv eller paa en saadan Maade har en Indtægt, der kvalificerer ham til Valgret. Det forekommer mig, at det var ønskeligt, om man kunde give Valgretten i Kommunen ligesaa fri som Valgretten til Folkethinget, eller i ethvert Fald dog faae den meget betydelig udvidet; udvidet mere, end foreslaaet er i Lovudkastet, idetmindste udvidet saa meget, at alle de Skatteyndende blive tagne med.

Indenrigsministeren: Da to ærede Talere have opfattet en Ytring af mig urigtig, maa jeg antage, at Grunden dertil er at søge hos mig, og jeg skal derfor udiiale, at det ikke er min Mening, at naar Næringskatten eller, som nu foreslaaet, Klasseffatten, bliver hævet, vil Kommunen miste denne Afgift. Min Mening er, at Kommunen derved vil miste den Skat, som nu erlægges af Folk, der nedsatte sig paa Landets Grund i en Afstand fra Kjøbenhavn af under $\frac{1}{4}$ Mill. Det var det, jeg talte om, da jeg sagde, at jeg maatte tilføie; at ialtsald mistede Kjøbenhavns Commune „denne“ Skat; men iøvrigt lægger jeg ikke megen Vægt derpaa.

Thune: Jeg er med Hensyn til denne Lov fuldkommen enig i Principet, og naar jeg er enig i Lovens Princip, maa jeg ogsaa talke den ærede Minister for, at han har søgt at gjennemføre det. Denne Lov nærmer sig saameget de Anstuelser, jeg tidligere har forfægtet, naar denne Sag har været paa Bane her i Thinget, at jeg kan indskrænke mine Ytringer til ganske saa. Med Hensyn til Næringsafgifterne, som nu ere opførte som Klasseafgifter eller Klasseffat, da maa jeg ganske dele de ærede senere Taleres Mening; jeg troer ikke, der er anført tilstrækkelige Grunde for at bibeholde denne Afgift. Den ærede Minister har sagt, at det var en indirecte Afgift paa de Næringsdrivende, som de igjen forbeelte; at saaledes de Handlende lagde den paa Varerne, Skomageren paa Støvlerne osv., men jeg troer ikke, at det er en rigtig Opfattelse. Jeg troer hverken, at den større eller den mindre Handlende fordeler sine Skatter til Staten og Kommunen paa Runderne, det, som han fordeler paa disse, er kun de Afgifter, der direkte hvile paa Varerne, som Told, Fragt og andre slige Omkostninger, men jeg troer ikke, at han siger: Jeg betaler saa og saa meget i Næringskatt, følgelig skal jeg have saa og saa meget mere for mine Varer. Naar vi drage den Parallel, som den ærede Minister drog mellem Embedsmændene og de Næringsdrivende med Hensyn til denne Afgift, saa troer jeg ogsaa, at denne Sammenligning vil falde ud til Fordeel for de Næringsdrivende, og altsaa til For-